

Žalm 128

Autor přípravy

[Lubomír Kabíček](#)

Devátá poutní píseň rozvádí celou šíři Boží péče. „Blaze tomu, kdo se bojí Hospodina (v.1)“. Ten totiž našel štěstí, neboť se bojí, aby Hospodina nezarmoutil, protože už zakusil jeho dobrotu a lásku. Rodiče získají respekt u dětí, když se o ně dobře starají, když jim včas řeknou, co je dobré a co je zlé. To děti nade vše potřebují. Kde jinde by se to měli dovědět? V televizi či v novinách asi sotva. Nepřevažuje v nich vždycky dobro, láska a pomoc druhému člověku. Štěstí nám nezaručí svoboda bez hranic. Tehdy se totiž nepozorovaně a snadno dostáváme do jiného otroctví, do všelijakých neblahých závislostí (alkohol, drogy, cynismus). Proto je dobré cho-dit po Hospodinových cestách, držet se směrovek Desatera Božích přikázání.

Ke kvalitnímu a šťastnému životu patří také práce. To, co rukama vytěžíš, budeš také jíst (v.2). „Své štěstí máš ve svých dlaních (překlad profesora Hellera).“ Práce, i ta tělesná, není již jen pro otroky, jak ji degradovali Řekové a Římané. V bibli je už při stvoření dána lidem jako úkol. Je projevem Božího požehnání, je radostí.

Projevem Boží přízně je také dobrá rodina. „Tvá žena bude jak plodná réva uvnitř tvého domu (v.3a). Synové jako olivové ratolesti kolem tvého stolu (v.3b). Žena jako vinná réva. Tak neslýchaně je vy-znamenána v tehdejší patriarchální izraelské společnosti. Vždyť vinnou révou je v bibli Boží lid, Izrael. Oliva vedle révy má vý-znamné místo v náboženské sym-bolice Izraele. Hospodin sám, podle Ozeáš (14,7) je podoběn olivě. Olivou je pak nazván i Boží lid Izrael. Apoštol Pavel se raduje právě z toho, že pohané jsou už naroubováni na kořen olivy. Patří tedy ke starozákonnímu Božímu lidu, také i oni jsou Bohem vyvole-ni stejně jako Židé (Řím 11,17-24).

I když je požehnána rodina a děti, je však dobré vědět, že zdro-jem všeho dobra přece jen není rodina, nýbrž sám Hospodin. A Hospodin žehná ze Sijóna, abys viděl dobro Jeruzaléma. (5). Všechno dobré přichází z Jeruzaléma, od Hospodina, který zde přebývá, aby lidem zjevoval svou vůli. Pro nás tím Jeruzalémem a Sijónem je bible. Z ní k nám při-chází Boží slovo.

Manželství je dnes v krizi, ze všech stran problematizováno. Pro mnohé je líbivější nezávazné partnerství s možným střídáním mužů a žen. Proto se i dnes pohled k Hospodinu

stává ozdravujícím faktorem našich vzájemných vztahů. Hospodin je věrný svému lidu, Izraeli, své církvi. Nechce, abychom odcházeli za jinými bohy, jimiž se lehce stávají sexuálně vzrušující partneři a partnerky v našem okolí. Zbožštění sexuální oblasti je zřejmě důsledkem toho, že jsme obrátili svůj pohled od věrného Hospodina k nevěrnému a nespolehlivému člověku.

Avšak co prospívá Jeruzalému, prospívá všem lidem. Hospodin je vskutku základem skutečné humanity. Umožňuje nám to nejlepší, stálou a věrnou lásku, která vede radostnému a svobodnému vztahu v manželství.

Vidět syny svých synů (v.6.), to je radost a současně přání všech stařích lidí. Veliký Boží dar. Pokoj s Izraelem je tedy prosbou o to, aby Boží království, Boží šálóm naplnil tužby všech lidí a národů.

Otče náš nebeský, jsme všichni tvými dětmi, protože ty sám nám dáváš život. Jsme rádi, že o tom můžeme vědět, komu děkovat za všechno, co je dobré. Prosíme dej, abychom hledali to dobré v našich rodinách a nedali se svést tím, co je příjemné jen pro nás. Vždyť to je dobré, co je ve shodě s tvou vůlí. To ob stojí před tebou a přejde jednou do tvého království. Amen.

Liturgické období

[Poutní písně](#)

edice

23

[stáhnout PDF](#)